

Omegaverse:

Heteronormativitat i Utopia Queer en el Yaoi del Segle XXI

Victoria Muntasell Albaladejo

1565235

Estudis Culturals en Perspectiva de Gènere

Estudis Socioculturals de Gènere

Curs 2020-2021

UAB
**Universitat Autònoma
de Barcelona**

Índex

Part I. Omegaverse a Love is an Illusion	2
Introducció al Omegaverse	3
La polèmica	4
Més enllà del gènere	6
Conclusions	7
Part II. Omegaverse	8
Introducció: Omegaverse i anàlisi del gènere	9
Impacte colonial: La percepció de les persones queer a l'Àsia de l'Est	10
La utopia queer, la distopia i l'heteronormativitat	12
Conclusions: Les identitats oblidades i l'objectivització de lo queer	14
Referències bibliogràfiques	15

Part I. Omegaverse a Love is an Illusion

La perpetuació dels estereotips de gènere o una representació dels cossos trans* a la literatura del segle XXI

Introducció al Omegaverse

La producció de cultura basada en altres objectes és un fet que ha tingut lloc des de l'inici de la humanitat, molts autors es basen en clàssics de la literatura per escriure noves obres, des de la *Divina Comedia* de Dante a la versió d'Avellaneda de *Don Quijote de la Mancha* (1614). Actualment, el que feien aquests autors es considera *Fanfiction*, un gènere literari que fa ús d'altres produccions culturals per crear-ne de nova. Es considera l'inici "oficial" del gènere amb la sèrie de televisió *Star Trek*, durant la dècada de 1960, la qual va portar a la creació de fanzines on els personatges eren reimaginats en situacions variades. Però al mateix temps aquesta franquícia va portar a la creació d'un subgènere, gràcies a l'episodi "Amok Time" de 1967, aquest es va anomenar *Omegaverse*.

L'Omegaverse és considerat part d'un altre subgènere, el *Yaoi*, on es creen parelles homosexuals i es caracteritza per ser contingut molt explícit i sexualitzat. El concepte de l'Omegaverse o A/B/O va començar amb la idea d'homes embarassats (o *m-preg* com es pot trobar en línia). Per tal de justificar aquesta possibilitat es va crear un sistema de gènere paral·lel i secundari a l'actual, aquest feia ús de tres termes per a referir-se a diferents capacitats biològiques: Alfa (aquelles persones que poden produir semen "d'alta qualitat"), Omega (persones que tenen úter i són capaces de concebre) i Beta (la població general que no té cap característica biològica secundària).

En l'última dècada s'han produït més de 700,000 novel·les i històries curtes d'aquest gènere a la plataforma *Archive Of Our Own*, una web dedicada al Fanfiction (Alter, 2020). Un exemple recent de producció de l'Omegaverse és un comic de l'autora sudcoreana Fargo, *Love Is an Illusion* (2018). La història d'una parella d'homes, un alfa (Park Dojin) i un omega (Kim Hyesung), que es veuen obligats a conviure perquè Hyesung es queda embarassat, perquè Dojin el viola quan es coneixen (tot i que molts fans discuteixen que no és una violació i és consensuat).

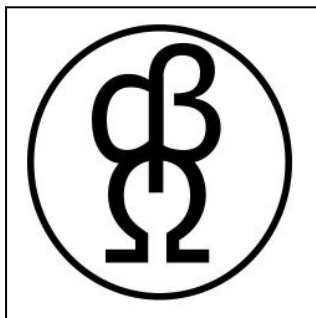
Una característica inalienable de *Love Is an Illusion* i de l'Omegaverse és la importància de les hormones i els anomenats "*heat cycles*" i "*ruts*". Durant uns dies al mes o a l'any, alfa i omegues entren en un estat de zel, similar a certs animals, on emeten feromones que causen que altres persones no puguin contenir els seus impulsos sexuals. En el cas de lxs omegues, provoquen que lxs alfa vulguin violar-lxs i, quan són lxs alfa que tenen aquest cicle, adopten tendències violentes per tenir sexe. Per aquesta raó hi ha una relació directa entre les agressions sexuals i violacions i aquest gènere literari. Actualment i des de la incorporació de característiques animals al gènere, hi ha un debat sobre els efectes que pot tenir l'Omegaverse en lectorxs joves i si realment promou estereotips o no.

La polèmica

En ser un gènere de tot just tres dècades, s'ha produït poc treball acadèmic que investigui l'Omegaverse. Amb el creixement dels estudis de gènere, estudiants i professionals de l'àmbit estan iniciant un debat sobre la naturalesa d'aquest moviment literari i cultural, com també dins de la mateixa comunitat de lectorxs del gènere literari.

Autores com Mafalda Stasi (2013) expliquen que l'A/B/O il·lustra una **nova forma de l'essencialisme de gènere**, però també està plagat d'imaginariis homòfobs i elements basats en estereotips heteronormatius. Les diferències de poder entre personatges per raons del seu gènere secundari ha provocat que moltxs fans dins de la comunitat negativitzin la producció d'Omegaverse. En alguns casos autorxs utilitzen etiquetes com "*dogfuck rapeworld*" i "*mantisfuck consentworld*" per il·lustrar la preocupació per la falta de consentiment a les històries i còmics del gènere, fet que podem veure a la introducció que fa Norabombay (2015) a la plataforma *Archive of Our Own*.

Una de les principals preocupacions, que estan directament relacionades amb el consentiment, són les estructures i les **diferències de poder** que es poden observar a gairebé totes les produccions d'A/B/O. Tot i les possibilitats que comporta l'existència de sis gèneres (home/dona/no binari i alfa/beta/omega), moltes històries retornen a la relació entre dos gèneres: Alfa/Omega; la qual és molt similar a la relació home blanc/dona blanca. L'home o l'alfa tenen tot el poder dins de la relació, generalment treballen i són econòmicament estables, mentre que la dona o l'omega estan sotmesos a la figura dominant i són completament dependents.

Tal com diu Popova (2018) la teoria del guió sexual (*sexual script theory*, introduït per Simon i Gagnon el 1986), que pensa en l'activitat sexual humana com una conseqüència de les normes i interaccions socials apreses, ens serveix per entendre que les relacions de poder il·lustrades a l'Omegaverse no es diferencien del sistema actual de gènere. La **biologia segueix essent el principal determinant** de la posició que ocuparà un personatge, sense importar les capacitats

Altres autorxs i fans de l'A/B/O també interpreten la creació d'un segon sistema de gènere com una **inclusió de les persones trans*** dins de la literatura. Moltes de les característiques de l'Omegaverse permeten a lxs lectorxs interpretar si els rols de gènere es basen realment en la biologia o si són construccions socials, ja que incorporen temàtiques variades com l'amor, el plaer i el desig, poder i consentiment. Citant a Popova (2018):

“By positing a world with a radically different configuration of genders and sexualities to ours, readers and writers playing in this shared universe can examine gender roles as either driven by the strange biology of the Omegaverse, or socially constructed, or a mixture of both.”

És un gènere literari basat en la **diversitat queer**, només fa falta observar quins personatges s'hi descriuen. Des d'homes que tenen úters i s'autolubriquen els anus; dones amb penis que poden embarassar a homes; a personatges que es troben en un llindar de gènere i d'estatus social. El vídeo de Kendall-Alexis Carter (2021) revela l'opinió de moltes persones trans* sobre el Omegaverse: "*it doesn't get more trans than A/B/O*".

Més enllà del gènere

Al cap i a la fi, l'Omegaverse i els gèneres paral·lels no són més que una perpetuació dels sistemes sexistes, homòfobs i trànsfobs. Es planteja com un món aliè a les opressions i discriminacions que pateixen les persones amb úters i característiques "femenines", però l'únic que fa és canviar el context i no les bases. Similar a com Barthes explica a "*el escriptor de vacaciones*":

“(...) pero contrariamente a los otros trabajadores que cambian de esencia y en la playa no son más que veraneantes, el escritor conserva en todas partes su naturaleza de escritor; al tener vacaciones, muestra el signo de su humanidad; pero el dios permanece, se es escritor como Luis XIV era rey, incluso en el inodoro.” (Barthes, 1957 : 36)

Es pot treure a una persona del seu "espai natural", però mai perd la seva essència. La **performativitat** del món A/B/O és superficial, no indaga en les dificultats reals de les persones oprimides i s'ha convertit en una altra forma de Fanfiction més, que serveix per complir les fantasies sexuals de lxs fans. Similar a com Barthes descriu el catch i la teatralitat de la lluita entre homes, l'Omegaverse és una dramatització dels desitjos sexuals i de gènere de lxs lectorxs. Fet que per si no és negatiu, però que en ser una perpetuació dels estereotips heterosexuels i cisgènere no permet que s'explorin altres formes d'identitat de gènere i sexualitat. El fet de mostrar la humanitat de les persones trans* i no binàries dins del món de l'A/B/O, com explica Kendall-Alexis Carter (2021) al seu TikTok, ajuda a normalitzar l'existència d'aquestes persones al món real.

El llenguatge que s'associa al Omegaverse també és molt important. Tractant-se d'un gènere literari basat, en gran part, en animals i característiques quasi de bestialitat, es poden trobar molts termes associats que retornen als instints (per exemple, els cicles de zel o "*ruts*" i el "*knotting*", que es una característica real dels llops).

Però també, aquesta associació amb els animals mostra com s'entenien les sexualitats i identitats de gènere dissidents quan va començar a aparèixer la literatura queer. No s'ha d'oblidar que, tal com explica Butler, les paraules permeten transformar el món i modificar la perspectiva que tenim d'un objecte o persona: "words are instrumental to the accomplishment of actions, but they are not themselves the actions which they help to accomplish." (Butler, 1996: 199). L'inici de la literatura queer es centra, principalment, en els instints animals i ha estat gràcies a aquesta que ha estat possible normalitzar les sexualitats i identitats dissidents.

Conclusions

En moltes obres A/B/O, s'utilitza la paraula "omega" com un insult. Té una connotació degradant i d'inferioritat, que fa que les mateixes persones omegues s'avergonyeixen i rebutgen el seu gènere. *Love Is an Illusion* (2018) comença amb el descobriment del gènere biològic del personatge principal, Hyesung, després de molts anys de creure ser un alfa, pateix un zel d'omega, causant que entri en un estat de rebuig cap a si mateix durant la primera part del còmic. Les paraules, segons Butler, contenen una memòria històrica, un context i unes circumstàncies que canvien el seu significat completament.

"That words wound seems incontestably true, and that hateful, racist, misogynist, homophobic speech should be vehemently countered seems incontrovertibly right. But does understanding from where speech derives its power to wound alter our conception of what it might mean to counter that wounding power? Do we accept the notion that injurious speech is attributable to a singular subject and act?" (Butler, 1996: 205)

Aquesta connotació negativa es pot comparar directament amb la paraula "dona", "gay", "trans", "negre", entre d'altres. La producció de literatura Omegaverse és performativa, superficial, perquè segueix perpetuant tots aquells estereotips de la societat binària, heteronormativa, cisnormativa i racista. Lxs omegues amb característiques associades a la feminitat són sempre inferiors lxs betes i lxs alfes; moltes vegades se lxs culpa de violacions i assetjament, dient que lxs omegues s'haurien d'amagar i no treballar; en algunes obres s'arriba a afirmar que són intel·lectualment "deficients" i que estan destinadxs a ser sotmesxs. És un discurs conegut, una narrativa que dones, persones queer i racialitzades han viscut tota la seva vida.

Afirmar que l'A/B/O és un gènere literari trans*, queer i feminista és correcte si ignorem tots aquells arguments problemàtics que es repeteixen constantment a les publicacions. Totx lectorx de Yaoi i de còmics Omegaverse, principalment d'origen asiàtic, pot confirmar que la majoria d'històries populars s'inicien amb una violació, una agressió o abús (McLelland, 2005); un descobriment del gènere secundari (generalment omega); o amb una relació d'odi d'un alfa a un omega i viceversa. Considero que la producció actual encara està molt marcada per l'imaginari de la societat patriarcal, classista i racista i tinc l'esperança que en el futur aquest gènere literari i artístic evolucioni fins a reduir o eliminar la prevalença dels estereotips binaris.

Part II. Omegaverse

L'efecte del colonialisme en el còmic LGTBIQ+ i la representació de l'utopia queer
normativa

Introducció: Omegaverse i anàlisi del gènere

La indústria dels còmics i de les novel·les gràfiques ha estat exclosa dels ambients acadèmics des de la seva creació i ha estat en aquests últims anys que s'ha començat a analitzar les possibles interpretacions. L'Omegaverse, un subgènere literari i de còmic derivat del Yaoi (el qual es caracteritza per contingut eròtic homosexual molt explícit que es va originar a l'est asiàtic i actualment es produeix a tot el món), ha estat objecte interpretacions històriques i culturals des de la seva creació a finals dels anys 1990.

El gènere es va iniciar amb la idea d'homes que podien concebre i gestar (coneguts en línia com a m-preg). Però, a mesura que ha anat evolucionant la producció cultural i la discussió sobre el tema, lxs creadorxs de contingut Omegaverse van idear un segon sistema de gènere, en el qual, a part d'homes, dones i persones no binàries, existeix un segon gènere anomenat A/B/O (el sistema A/B/O es basa en tres gèneres: alfa (persones que produeixen esperma), beta (persones que només tenen característiques del gènere principal) i omega (persones que produeixen òvuls i poden gestar). Es tracta d'un gènere biològic i hormonal, el qual permet que existeixin dones alfa, és a dir que poden embarassar a altres, i homes omega, que poden quedar-se embarassats (Norabombay, 2015). L'Omegaverse s'ha convertit en els últims anys en un gènere prevalent a grans plataformes literàries, com *Wattpad* i *Archive of Our Own*, i de còmics en línia o web-còmics, a aplicacions com *Tapas* o *Webtoon*.

En aquest projecte, continuació del primer treball titulat *Omegaverse a Love is an Illusion* (2021), seguirà analitzant les principals característiques de gènere, abandonant aquelles parts més problemàtiques i profunditzant en què es retrata en les produccions i quina és la història cultural i social darrere d'aquestes representacions.

El treball es divideix en dues grans parts, la primera centrada en l'impacte del colonialisme en el context asiàtic i les idees homofòbiques que van derivar de l'imperialisme dels països europeus. A partir del segle XIV i durant els segles següents, els principals imperis del continent europeu (com poden ser Espanya, Portugal, França, Gran Bretanya, Holanda, etc.) van iniciar un procés de colonització d'aquells territoris que es consideraven inferiors intel·lectualment, moralment i culturalment. Moltes de les idees que dominaven els països europeus, com la religió cristiana, van traslladar-se i imposar sobre les cultures asiàtiques, africanes i americanes, erradicant les cultures i eliminant les diversitats que hi convivien. Dins dels molts conceptes que van introduir-se a Àsia, l'homofòbia va ser un d'ells.

La segona part del treball se centrarà en com el gènere de l'Omegaverse es pot interpretar com una utopia queer, un univers secundari on la sexualitat i la identitat de gènere són acceptades per la majoria i són regularitzades per l'estat per evitar discriminacions i violències. Al mateix temps que il·lustra una realitat on, tot i existir idees antidiscriminatòries, limiten a les persones a la seva biologia i eliminen possibles identitats secundàries (a part del gènere home/dona/no binari i A/B/O).

La conclusió serà una reflexió sobre la importància del gènere literari i de còmic, com també l'impacte que té en lxs lectorxs i l'influència en la creació d'espais no físics on experimentar altres formes d'atracció, de sexualitat i identitat de gènere.

Impacte colonial: La percepció de les persones queer a l'Àsia de l'Est

Una de les moltes característiques del **colonialisme** és la imposició dels valors i morals del país o nació colonitzadora sobre el territori colonitzat, en la major part de la història aquesta ha estat de les idees europees sobre la cultura de la resta del món. Espanya, França, Anglaterra i Holanda, entre altres, van traslladar la religió cristiana i l'estructura social europea a continents com Àsia, Àfrica i Amèrica, destruint i sotmetent aquelles societats i cultures que ja habitaven els territoris. En alguns casos la colonització va convertint-se en un genocidi total de la població nativa, com és en el cas d'Uruguai, en altres es va generar una mescla entre les maneres dels colonitzadors i les de la població local, per exemple a Filipines o Indonèsia, on el llenguatge i la moral del país està format per ambdues cultures.

Un dels valors que es van imposar va ser el del rebuig cap a l'homosexualitat i qualsevol forma d'expressió fora de la normativa binària i cristiana. Per entendre l'evolució que ha fet la percepció de les relacions forma del marge heterosexual i cisgènere a l'Est Asiàtic és necessari establir com es llegeixen les tendències queer abans i durant el procés colonitzador; per així poder interpretar i il·lustrar la importància del gènere Omegaverse i Yaoi en la societat.

Wu Cuncun, a *Homoerotic sensibilities in late imperial China* (2004), estableix que per parlar de les relacions entre persones del mateix gènere (especialment les relacions sexuals i romàntiques entre homes, tot i que també existien i es reconeixien les parelles de dones) a la Xina imperialista, s'ha d'utilitzar el terme homoeròtica. L'Est Asiàtic, però especialment el territori xinès i una part del Japó, va tenir un període cultural, literari i estètic centrat en les relacions eròtiques d'homes.

“Not only was homoerotic behaviour not condemned, feminized boys were considered fascinatingly romantic. Among the literati many men openly displayed a deep attachment to young boy-actors, openly celebrating male-love in their essays, poetry and xiaoshuo (narrative fiction). Apart from the issue of reproduction, in emotional and psychological terms, little separation was made between heterosexual and homosexual love. Homoerotic love was recognized as being as natural an emotion as other forms of love.” (Wu, 2004: 4)

¹Un punt característic d'aquesta tendència era la **figura “passiva”** o més “femenina” de la relació, representada per homes joves, possiblement menors, que tenien faccions delicades i cossos similars a aquells de les dones. Al Japó van existir els Wakashu, que es tradueix a noi jove, els quals es van considerar un tercer gènere per la mescla de característiques femenines i masculines que tenien; eren adolescents que entraven en relacions sexuals amb homes (polítics, artistes, empresaris, etc.) d'una manera similar a les geishes. Aquesta descripció física és la que molts personatges omegues de l'Omegaverse compleixen. Són

¹ Wakashū with a Flower Cart (1750-60), de Ishikawa Toyonobu (1711–1785)

persones de baixa estatura, amb poca musculatura i figures “femenines”, quasi similars a les de menors d’edat.

Wu (2004), Kim i Hahn (2006) afirmen que les relacions homoeròtiques tenien lloc a totes les classes socials, des de nobles a treballadors agrícoles i funcionaris administratius. No és desconegut que dins de les mateixes famílies imperials hi havia emperadors i reis amb concubins i assistents homes amb qui mantenien relacions romàntiques i sexuals. Però entre el segle XIII i XIV, amb l'arribada massiva de colonitzadors europeus i l'inici del comerç internacional, la perspectiva sobre l'homoeròtica i la diversitat de masculinitat va transformar-se negativament. Els tres autors marquen la dinastia Choson (1392-1910) a Corea i les dinasties Ming (1368-1644) i Qing (1644-1911) a la Xina com el període on l'homofòbia va aparèixer per primer cop a la societat asiàtica, sobretot a les classes mitjanes i altes, les quals es van veure més influenciades pels europeus.

“Western visitors to China (...) regularly recorded the prevalence of ‘the abominable vice of sodomy’ in their writings, at the same time recording their own prejudices in the matter.” (Wu, 2004: 2)

Tal com Brian Wong (2020) explica al seu article al diari *TIME*, no només van ser els colonitzadors qui van donar un nom a l'homosexualitat i a les relacions homoromàntiques, sinó que també li van adjudicar la connotació negativa i de menyspreu cap a les persones que la practicaven.

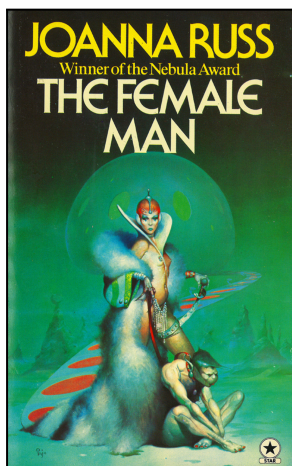
“Chinese traditional culture did not react to homosexuality with the same disgust that has pervaded Western Christian responses to same-sex love. The founding themes of the ‘excess peach and cut sleeve’ in Chinese culture have very different connotations from the biblical portrayal of Sodom, and more positive ones” (Wu, 2004: 40)

Al mateix article observa com el llenguatge també es va veure influenciat per **l'homofòbia dels colonitzadors**: “Jijian, a pejorative Chinese term for men who have sex with men, arose at a time when Christian missionaries began spreading the idea that homosexuality was sinful”. Wu Cancun (2004) recalca que la discriminació i el rebuig cap a les pràctiques sexuals i les relacions romàntiques no normatives no va existir com a tal abans de l'arribada dels colons; és més, part de la pèrdua de documents oficial on apareguessin els concubins dels emperadors de la dinastia Qing és deguda a les influències europees.

Amb el que s'ha introduït en aquest apartat es pot interpretar la popularització del Yaoi i, concretament, l'Omegaverse com una renaixença de l'homoeròtica precolonial que hi havia a l'Est Asiàtic. De la mateixa manera que Cheryl Clarke afirma a “El lesbianismo: Un acto de resistencia” (1988) que presentar-se com a dona lesbiana ja és, per si mateix, una forma de rebel·lia contra els desitjos del patriarcat i de l'imaginari sexista. L'Omegaverse és un producte cultural que pot ser llegit com la transformació de la societat postcolonial, la reapropiació de les pràctiques homoeròtiques com un fet cultural acceptat i valorat, l'alliberament de les normatives sexuals i de gènere imposades pels europeus i cristians.

La utopia queer, la distopia i l'heteronormativitat

La configuració de l'Omegaverse, com també certes obres dins del gènere de Yaoi, es pot considerar una forma de literatura utòpica i, al mateix temps, distòpica. La utopia és una societat o món ideal, on els desitjos i somnis de la persona que la pensa es compleixen; mentre que una distopia és el contrari, una societat discriminatòria i opressiva, en molts casos se situa en un món apocalíptic o en guerra.

²Les últimes produccions de A/B/O mantenen el sistema classista i sexista que es troba dins dels gèneres secundaris; és a dir, els personatges alfas es troben en una posició de poder o són de classe alta i els personatges omegues són pobres, de classe baixa, i viuen en condicions precàries. Les diferències entre gèneres es maximitzen i s'il·lustren a partir de configuracions exagerades i dramatitzades fins als extrems, es limiten les oportunitats socials segons la identitat biològica dels personatges. Aquesta tendència prové de les obres feministes de ciència-ficció, les quals creaven **distopies** masclistes on la discriminació cap a les dones, la seva marginalització i la violència que pateixen es portava als seus extrems. Segons Gilarek (2012):

“While feminist philosophy addresses the problem from a sociopolitical perspective, feminist science fiction attempts to approach it from aliterary angle. (...) The negative aspects of patriarchy, including the marginalization of women, are typically exposed by means of dystopian visions.” (Gilarek, 2012: 222-223)

De la mateixa manera que la ciència-ficció feminista del 1970, l'Omegaverse fa ús dels termes Alfa i Omega per explorar els límits de les diferències de gènere. Per exemple s'associen les característiques i experiències tradicionalment femenines als omegues (sigui amb la capacitat de concebre o la passivitat). Explorat a la seva tesi, Chris van der Vegt afirma que "through these similarities, Omegaverse is able to invent a new gender system that still invokes an association in the reader, without explicitly referring to its real-world equivalent" (Van Der Vegt, 2020: 9).

Al mateix temps, l'A/B/O mostra un **món utòpic** per a moltes persones de la comunitat LGTBIQ+. Presenta un “univers” on les relacions entre homes estan acceptades, la capacitat per quedar-se embarassat no es limita a les persones nascudes amb vagina, on la diversitat de gènere i sexualitat forma part les societats. Normalitza cossos dissidents i les identitats trans*. Podria afirmar que és subgènere creat per a les persones queer i que es planteja com un espai segur per a aquestes, on les discriminacions que pateixen en les societats actuals no tenen lloc.

El problema que moltxs lectorxs i acadèmics es troben amb l'Omegaverse és la perpetuació dels estereotips i idees heteronormatives associades al sexe biològic de les persones, quan públicament es planteja com la subversió d'aquests rols i dinàmiques. Això té lloc

² The Female Man (1975), de Joanna Russ (1937-2011)

especialment en novel·les i còmics on la característica principal de la història és la capacitat procreadora i l'embaràs dels protagonistes masculins (m-preg). Segons Åström (citada per Van Der Vegt, 2020):

“By making one of the men pregnant, the story forces that character in the female reproductive role and essentially recreates heterosexual gender dynamics within a same-sex relationship (...) mpreg has great potential to queer gender and sexuality, but in reality, the trope often results in “conventional stories set in a very unconventional universe”.” (Van Der Vegt, 2020: 12)

L'heteronormativitat es troba dins de la producció d'Omegaverse. El concepte va popularitzar-se el 1991, part de la teoria queer. Basat en la noció del sistema sexual i de gènere de Gayle Rubin i l'heterosexualitat obligatòria d'Adrienne Rich (1980), els quals reflexionen sobre l'extensió de les conductes heterosexuals a les relacions gays i lesbianes.

És necessari observar les relacions romàntiques i sexuals dels personatges principals d'obres A/B/O per comprendre com es reproduïen els estereotips heterosexuals i les funcions dins de la parella basats en aquests. Al web-còmic *Love Is An Illusion* (Fargo, 2018-2021) apareixen tres parelles principals, totes compostes per homes amb diferents gèneres secundaris: la parella principal formada per un alfa i un omega; la parella secundària formada per un alfa i un beta; i la parella que apareix als "extres" formada per un beta i un omega. Totes aquestes tenen les dues figures clàssiques en les relacions heteronormatives, la persona dominant, activa i amb la capacitat de sotmetre i la persona dèbil, passiva i submissa.

Mantenir aquests rols en relacions dissidents no té cap sentit, ja que existeixen problemàtiques i contextos diferents que requereixen d'aproximacions diverses que no entre dins de l'heteronormativitat. Però lxs autorxs creen situacions i mons on moltes de les discriminacions que patien parelles homosexuals, persones trans* i altres identitats i sexualitats no binàries, no existeixen i s'exclouen de la narrativa.

“El pensamiento heterosexual se entrega a una interpretación totalizadora a la vez de la historia, de la realidad social, de la cultura, del lenguaje y de todos los fenómenos subjetivos. (...) Es así que se habla de (...) categorías que no tienen sentido en absoluto más que en la heterosexualidad o en un pensamiento que produce la diferencia de los sexos como dogma filosófico y político. (...) Esta tendencia a la universalidad tiene como consecuencia que el pensamiento heterosexual es incapaz de concebir una cultura, una sociedad, en la que la heterosexualidad no ordenara no sólo todas las relaciones humanas, sino su producción de conceptos al mismo tiempo que todos los procesos que escapan a la conciencia.” (Wittig, 1992: 51-52)

De manera que l'Omegaverse, per se, no es pot interpretar com una utopia basada en les necessitats i desitjos de la comunitat LGTBQ+, sinó com una distopia utòpica on es perpetuen els rols ja existents i es normalitza, a partir d'aquests estereotips heteronormatius, la diversitat de sexualitats i identitats.

Conclusions: Les identitats oblidades i l'objectivització de lo queer

És innegable l'efecte que ha tingut el colonialisme en moltes cultures del món, no només l'asiàtica, també al continent americà, a l'Àfrica i a Oceania. En molts d'aquests territoris les figures queer o amb performativitats dissidents eren una part activa i fonamental a aquestes cultures, per exemple lxs two-spirits de la cultura nativa americana o lxs Acault de Myanmar que tenen una funció espiritual. L'A/B/O és un subgènere que, tot i ser originari de la sèrie estatunidenca Star Trek i popularitzada a l'occident, pot ser interpretat com una forma de recuperar la diversitat identitària de molts països de l'Est asiàtic. La figura dels omegues s'assimila a la dels wakashu i de les relacions homoeròtiques que recupera Wu (2004) al seu text; és necessari rescatar aquestes identitats i gèneres que han estat esborrats per la influència europea i dels colons per tal de recuperar la cultura asiàtica oblidade i relegada.

Existeixen problemàtiques dins de l'Omegaverse, sobretot amb relació al consentiment i a la perpetuació de rols heteronormatius com són la passivitat i la infantilització de la sexualitat de les persones més vulnerables. De la mateixa manera que el Yaoi, l'Omegaverse és un subgènere de literatura i còmic que permet a lxs lectorxs visualitzar-se i percebre les relacions sexuals i el plaer des d'una altra posició. En tractar-se, en la majoria dels casos, de parelles formades per dos homes, qui llegeix aquestes obres no se sent l'obligació d'identificar-se amb un rol, de manera que té llibertat d'imaginar-se amb qualsevol posició sense haver de complir amb els estereotips i els imaginaris associats amb el seu gènere. Kustritz (citada per Van Der Vegt, 2020) afirma que:

“(...) women are drawn to the writing and reading of slash-fiction because it tells romantic narratives outside of the gendered power relationships inherent to heterosexual romance under patriarchy. In traditional media, romances often play out between an active male hero and a beautiful but passive female lead, whereas slash-fiction brings together two male protagonists who are assumed to be on equal footing.” (Van Der Vegt, 2020: 10-11)

La lectura de contingut queer, sigui en format còmic, literari o cinematogràfic, és subjectiva i suposa una experiència necessària per al qüestionament dels rols associats al gènere i per a l'alliberament de les imposicions patriarcals. De la mateixa manera que la literatura feminista de ciència-ficció dels anys setanta, fa ús de situacions dramatitzades i jerarquies exagerades per iniciar el debat sobre les expectatives heteronormatives. Manté estereotips de les relacions hetero-cis, però amb una intenció oculta. De manera que no es pot simplificar l'Omegaverse com un gènere que és positiu per a la comunitat LGTBIQ+, com tampoc es pot afirmar que sigui negatiu.

Referències bibliogràfiques

- Alter, A. (23 maig, 2020). A Feud in Wolf-Kink Erotica Raises a Deep Legal Question. *The New York Times*. Recuperat de <https://www.nytimes.com/2020/05/23/business/omegaverse-erotica-copyright.html>
- Barthes, R. (2008). *Mitologies* (2 ed. Revisada). Argentina: Siglo XXI.
- Butler, J. (1996). Burning Acts: Injurious Speech. *The University of Chicago Law School Roundtable*, 3 (1). Recuperat de: <http://chicagounbound.uchicago.edu/roundtable/vol3/iss1/9>
- Carter, K. A. (31 març, 2021). *i said what i said*. TikTok. Recuperat de <https://vm.tiktok.com/ZMefVUchG/>
- Clarke, C. (1988). El lesbianismo: Un acto de resistencia. Dins Cherríe Moraga i Ana Castillo (ed.), *Esta puente, mi espalda* (pp. 99-108).
- DeVries, J. (2018). *How Boy Love Anime's Rape Problem Damages the Queer Community*. *Fandom*. Recuperat de <https://www.fandom.com/articles/boy-love-anime-rape-culture-lgbtq>
- Fargo. (2018-2021). *Love is an Illusion!*. Lezhin. <https://www.lezhinus.com/en/comic/loveillusion>
- Gilarek, A. (2012). Marginalization of “the Other”: Gender Discrimination in Dystopian Visions by Feminist Science Fiction Authors. Dins *Text Matters*, 2(2), 221-238. DOI:10.2478/v10231-012-0066-3
- Ishikawa, T. (1750–60). *Wakashū with a Flower Cart* [Impressió en fusta; tinta, color i paper]. Honolulu Museum of Art. Recuperat de https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/6/6c/Ishikawa_Toyonobu_-_Wakashu_with_a_Flower_Cart.jpg
- Kim, Young-Gwan i Hahn, Sook-Ja (2006). Homosexuality in ancient and modern Korea. Dins *Culture Health & Sexuality*, 8(1), 59-65.
- McLelland, M.J. (2005). *The World of Yaoi: The Internet, Censorship and the Global “Boys’ Love” Fandom*. Recuperat de <https://ro.uow.edu.au/artspapers/147>
- Muñoz, J. E. (2009). *Introducción*. Dins *Cruising Utopia: The Then and There of Queer Futurity* (pp.1-18). Nova York i Londres: New York Univ Press
- Norabombay. (2015). *Alphas, Betas, Omegas: A Primer*. Recuperat de <http://archiveofourown.org/>
- Popova, M. (2018). “Dogfuck Rapeworld”: Omegaverse fanfiction as a critical tool in analysing the impact of social power structures on intimate relationships and sexual

consent. *Porn Studies*, 5(2), 175-191. DOI:
<https://doi.org/10.1080/23268743.2017.1394215>

Rich, R. (1980). Compulsory Heterosexuality and Lesbian Existence. Dins *Signs: Journal of Women in Culture and Society*, 5, 631-60.

Stasi, M. (2013). You? Omega. Me? Alpha. ... I can't help it. That's basic biology for you: New Forms of Gender Essentialism in Fan Fiction. *Console-ing Passions Conference*. Regne Unit: DeMonfort University.

Yaoi Wiki. (s. d.). *Love is an Illusion*. Recuperat de
https://yaoi.fandom.com/wiki/Love_is_an_Illusion

Van Der Vegt, C. (2020). *The Second Genders: Utopia and Dystopia in Stranger Things Omegaverse Fanfiction*. Països Baixos: Universitat d'Utrecht.

Webling, C. (20 juliol, 2020). *Fanfiction Is a Valid Literary Genre, and Here's Why*. Recuperat de
<https://catwebling.medium.com/fanfiction-is-a-valid-literary-genre-and-heres-why-1ffc3cf40fd2>

Wikipèdia. (s. d.). *Omegaverse*. Recuperat de <https://en.wikipedia.org/wiki/Omegaverse>

Wittig, M. (1992). El pensamiento heterosexual. Dins *El pensamiento heterosexual y otros ensayos* (pp. 45-58). Barcelona, Espanya: Editorial EGALES.

Wong, B. (desembre 17, 2020). Homophobia Is Not an Asian Value. It's Time for the East to Reconnect to Its Own Traditions of Tolerance. *TIME*. Recuperat de
<https://time.com/5918808/homophobia-homosexuality-lgbt-asian-values/>

Wu, Cuncun. (2004). *Homoerotic Sensibilities in Late Imperial China*. Estats Units: Routledge i Asian Studies Association of Australia.